

SPOMINSKI DNEVI

Na današnji dan je bil leta 1944 osvobodjen Zadar.

TRŽAŠKI DNEVNIK

PRAZNOVANJE „DNEVA ŽRTEV“ V MESTU IN OKOLICI

Počastitev spomina padlih ob spomenikih in grobovih

Spominska svečanost v Rižarni in na pokopališču pri Sv. Ani, pri spomeniku talcev in na kraju usmrtnice Pinka Tomažiča ter tovarišev na Opčinah itd. Tudi predstavniki jugoslovanske delegacije so položili vence na grobove padlih v osvobodilni vojni

Na straži

Ko smo včeraj v lepem jesenskem jutru obiskovali grobove naših padlih, so pred nami ustajali bolj vidni kot sicer njihovi liki, liki živih ljudi, ki so se borili za svobodo narodov, za njihovo narodno in socialno osvoboditev iz mrčaištva, v katero je pahnilo svet nasilje. Pred nami so ustajali preprosti ljudje velikih dejanj, ki bodo ostala zapisana v dnevniku človeštva z nezbrisanimi zlatimi črkami. Dolga je bila njihova vrnitev, ko so bili v Rižarni na mučenju in v talcih z Opčin, obseščene iz Ul. Ghega, heroj z opsenkeva strelišča, borec iz partizanske brigade, aktivist iz mestne četne, internirane iz Mathausena in z Raba in cela vrsta drugih. Vseh vrst jih je bilo: talci in dekleta, možje in žene, tudi otroci, Slovenci in Italijani in še drugi. Različnih stanov in različnega jezika, različnih misli in pogledov, a vendar nam je iz njihovih molčljivih ust prihajal nasprotni harmonični zvit glas: *Bratje, ljudje, bodite enotni, stojte na straži. Prestijete nas, ki trpimo in v spoznanju boste, da je bilo preveliko gorje, da bi se smelo ponoviti. Zdržite se, pobratite se, da ne bo nikoli več tekla nedolžna kri!*

Potem so se nam privideli umaknili in ko smo se vračali s postojank križevnega pota naših narodov, nas je kot odmev, spremljal glas: *Bratje, bodite enotni, zdržite se... In kamor smo šli, v mesto in na deželo, v tovarno in pisarno, v solo in na cesto, povsod je bil z nami odmev glasu. Toda postelji ni bil več naša odmev. Bil je z glas našega srca, postal je za naša zavest, da je združitev in pobratenje resnično edina pot, da se nikoli več ne povrne gorje. Postal je ukaz, ki ga je treba izvrševati in izvršiti zato, da bomo živeli v napredku, da bodo narodi in ljudje resnično svobodni.*

Vemo, ta pot je strma in težavna, a vendar lažja kot nekdo. Na milijone in milijone nas je, ki hočemo hoditi in ki že hodimo po njej. In prilično bomo do cilja, če bo z nami vedno kot spremljevalec spomin na naše žrtve in njihov resni in vedno veljavni opomin: *Bratje, stojte na straži...*

OBVESTILO

Priljubljenega odbora za ostvarenje Slovenske gospodarsko-kulturne zveze v Trstu

Priljubljeni odbor za ustanovitev Slovenske gospodarsko-kulturne zveze v Trstu obvešča gospodarske, kulturne in sorodne organizacije, da ne namerava poimenovali vabiti posamezne ustanove, da pristopijo k ustanovitvi zveze. Zato naj vsa obveštila, ki bi jih bilo potrebno, naj svoj pristop čimprej prijavijo priljubljenemu odboru.

Začasni sedež pripravljalnega odbora je v Ulici Roma 15. II., v boji odprti vsak delavnik od 18. do 19. ure. Zastopniki prizadetih ustanov bodo v tem času dobili od članov pripravljalnega odbora vsa zahtevana obveštila in osnutek pravil zveze na vpogled.

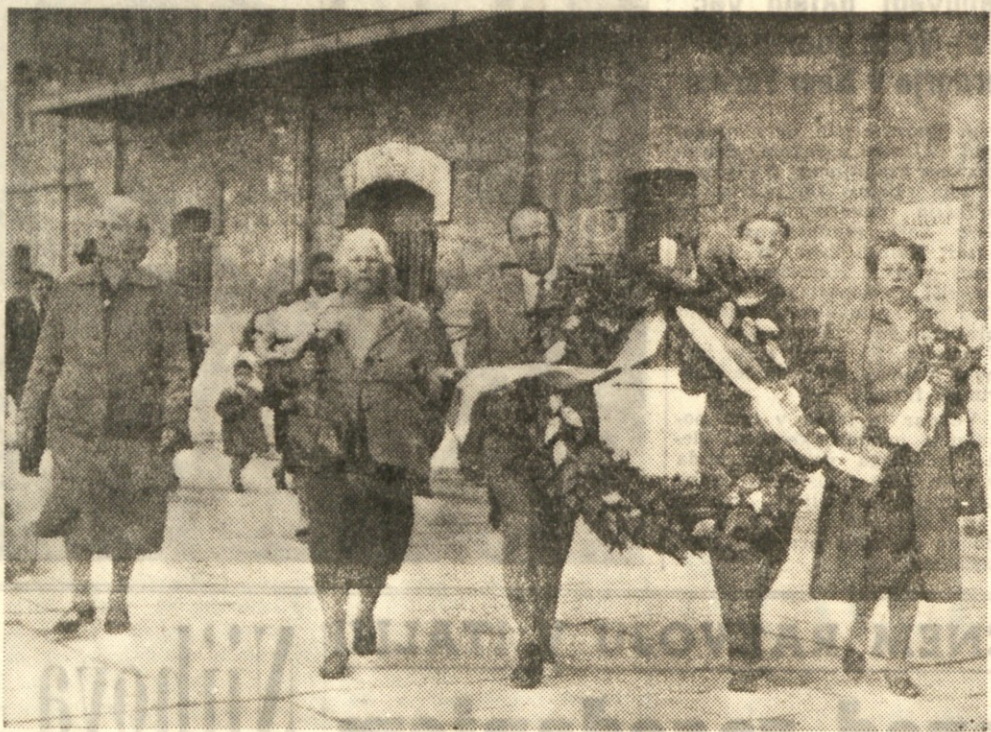
PRIPRAVLJALNI ODBOR

Urniki Irgovin

2., 3. in 4. novembra

Danes na praznik vseh mrtvih: trgovine bodo ves dan redno odprte. 3. nov. sv. Just: Zaprtje bodo vse trgovine razen trgovin z jestevinami vseh vrst ter cvetličarn, ki bodo odprte od 8. do 13. ure, in mesnic, ki bodo odprte od 6. do 12. ure. 4. novembra: Zaprtje bodo vse trgovine razen mlekar in pekarn od 7. do 12. ure ter cvetličarn od 8. do 12. ure.

Osrednja ribarnica in prodajalnica rib v mestu bodo odprte 3. novembra do 12. ure, 4. novembra pa bodo zaprte. Za branjeve in prodajalnice na mestnih trgih bo veljal isti urnik kot za trgovce njihove kategorije.

Delegacija Zveze partizanov z vencem v Rižarni

Sinoči, ko so se že v temi zaprli vrata pokopališča, je na grobovih, kjer je bilo po navadi tako tiho in temno, gorelo na stotine in stotine lučk, tako da je njihov rdečast sij presegel visoke zidove pokopališča. Skrbne roke, ki niso prizgale svečke, so že prej očistile grobove, nanosile nanje cvetja in skozi ves dan so se pred njimi ustajali sorodniki, prijatelji in znanci, da se oddolžijo spominu dragih pokojnikov. In kdor je prišel na pokopališče, ta ni obiskal samo svojih umrlih, vsakdo se je ustavil tudi pri spomeniku, ki so ga postavili na grobovih, ki so v času narodnoosvobodilne borbe žrtvovali svoje najdražje za boljšo bodočnost svojega naroda, za zmago pravice nad nasiljem.

Včeraj je bil dan žrtve. Spomeniki padlim borcem, partizanski grobovi in spominske plošče, ki govorijo o žrtvah našega ljudstva, so raztreseni po vsej naši zemlji, v mestu in okolici. In tudi vsako leto na ta dan, tako so naši ljudje tudi včeraj obujali spomine na one, ki so s krvavimi črkami pisali zgodovino našega naroda: bazožidne žrtve, Tomažič in tovaršji, in potem po vrsti vsi ob prisotnosti velikega števila članov in demokratov položila vence najprej na spomenik žrtvam v Rižarni, kjer je bil Armido Umkar po kratkem nagovoru pozval prihodnost, da z enotnim molkom počastijo spomin žrtve nastitnih mučiteljev in tam so vsi skupaj odšli na pokopališče pri Sv. Ani kjer so predstavniki Zveze partizanov položili vence na grobove padlih partizanov. Zbrane je v slovesni in italijanski in slovenski govori. Stoka, ki je prikazala veličino in pomen padlih junakov ter poudarila, da je zbor zadel dve žalostni, da se niti ne danes borimo: za svobodo, za bratstvo, za pravičen socialni red. Oni so vzor naše borbe, od katere ne bomo odnehati, dokler ne bodo uresničena vsa načela, za katera so padli junaki darovali svoja življenja in enotni spomin.

Ko so prisotni še z enim molkom počastili spomin njihov spomin, so na partizanske grobove natrosili belega jesenskega cvetja.

Po podelitvi so vsi občani in vsake organizacije pripravile številne vence in trakovi in narodnih barvah, z rdečo in belimi trakovi, ki so jih položili na grobove. Tako so v Bazovici okrasili spomenik žrtvam in grobove borcev JA, kamor so položili vence člani OF iz Bazovice in Padri. Na popoldanskih svečanostih na bazovickem pokopališču, ob prisotnosti velikega števila ljudi, je domači pevski zbor zapev „Oj Doberbo“ in „Poljana tožja“, dve deklici pa sta ob grobovih borcev recitirali svečanosti primerni pesmi.

V Lonjerju so na pokopališču počastili spomin padlih in enotnim molkom počastili njihov spomin, so na partizanske grobove natrosili belega jesenskega cvetja.

Po podelitvi so vsi občani in vsake organizacije pripravile številne vence in trakovi in narodnih barvah, z rdečo in belimi trakovi, ki so jih položili na grobove. Tako so v Bazovici okrasili spomenik žrtvam in grobove borcev JA, kamor so položili vence člani OF iz Bazovice in Padri. Na popoldanskih svečanostih na bazovickem pokopališču, ob prisotnosti velikega števila ljudi, je domači pevski zbor zapev „Oj Doberbo“ in „Poljana tožja“, dve deklici pa sta ob grobovih borcev recitirali svečanosti primerni pesmi.

So ga ohesili na drevo, kjer so nastitni usmrtili tovaršje Rozaljo Gulič iz Vrhnove. Popoldne je domači pevski zbor na pokopališču zapev tri žalostinke.

V Nabrežini je bila spominska svečanost najprej na pokopališču, potem pa še pred spominsko ploščo na trgu, kjer je nabrežinski pevski zbor „Oj Greda“ zapev „Zrtvama in v nove brazde“. Na pokopališču na Proseku je pel pevski zbor „Alvan Vojko“ in tako je bilo po še nekatere drugih vaseh.

Clani Jugoslovanske delegacije v Trstu so v večeršnjih dopoldanskih urah položili vence na vse grobove padlih borcev JA, borcev NOB in žrtve nacifasistične terorije.

S polaganjem vencev so včeraj počastili spomin padlih tudi razne politične in silne organizacije v Trstu.

V nedeljo zvečer je prišla skupina petih fašistov v gostilno v Ulici Apiani 3 v Rojanu in začela izzivati lastnike. Fašisti so se takoj spopadli ob mali prtič, kakršne uporabljajo v Trstu mnoge gostilne in so napredovali v mestnih trgovinah. V beli, rdeči in modri barvi, s katerim je gostilničar pokrival gnjat. Vzel so prtič v roke in začeli kričati: „Porco de scialovo, ora e finita per te, e arrivata l'italiano in podobne psovke in grožnje. V slovenski na lastnik sploh n. V Rojanu, ki jih je odpeljala. Dva od napadalcev (enega domačini dobro poznajo kot hudega fašista; gre za nekega „Carletta“, bolničarja, ki stanoval v Rojanu) je policija zadržala na policijski postaji v Barkovljah.

Policija je odpeljala s seboj tudi gostilničarja, da je povedal vse podrobnosti o zahtevnem fašističnem napadu. Včeraj jutrat je gostilničar šel v bolnišnico, kjer so mu ugotovili razne poškodbe po telesu. Priporočilo so mu tri dni počitka. Pri napadu so fašisti večkrat udarili tudi gostilničarjevo snah, ki je odločno branila tasta. Po končanem incidentu so gostje še dolgo zadržali v gostilni in komentirali dogodek. Predsedem so ugotovili, da je treba takoj odločno nastopiti proti vsakemu fašističnemu izzivanju in mu preprečiti zlovske namere. Dogodek je izzval komentarje tudi med ostalimi Rojančani, ki so z zadovoljstvom ugotavljali, kako domačini, Slovenci in Italijani, ki so bili v gostilni skupno nastopili proti fašistom.

Včeraj pa smo zvedeli še za drug dogodek, ki je izzval zaskrbljenost med prebivalci, ki stanujejo v tako imenovani „casa dei quaranta“, v kateri ustanova poletuje za brzojasko, ki jo je dr. Palamara postal predsednik republike.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da nam je bilo to sporočilo postalo v slovenski, kar smo te dni dvakrat zahtevali na osnovi pravice o uporabi slovenskega jezika, na sledi odstavke: „Javni dokumenti, ki se nanašajo na pripadajočih teh etničnih skupin (jugoslovanske etnične skupine na področju pod italijansko upravo in italijanske etnične skupine na področju pod jugoslovansko upravo, op. ur.), vsebujejo tudi sodne razsode, ki se nanašajo na pripadajočih jeziku. Isto velja tudi za uradna obveštila, javne proglase in publikacije.“

Medtem ko je 44-letni Giulio Ballis iz Ul. Carpacio vozil s svojim avtom, v katerem sta bila tudi njegova 33-letna žena Irene in njun 6-letni sin Franco po trbiški cesti, je blizu Trebše s strahom opazil, da mu volan ne deluje več. Mož je hotel zavreti, vendar je bilo že prepozno, kajti vozilo se je naradilo, podirilo drevesce in tudi občestni kamen ter se zaključilo v enenkratnem udarcu. Med divjenjem vozila pa so se vrata iznenada odprla in tako so se vsi trije nenakrat znašli na cesti. Ker so se vsi bolj ali manj potolkli so jih morali odpeljati v bolnišnico, kjer so Ballisu in njegovi ženi nudili samo potrebno zdravniško pomoč, ki je slovili, medtem ko so njunega otroka pridržali na operativnem oddelku. Poškodbe pa niso hude in fantek bo okrevajal verjetno v 4 ali 6 dneh. Tudi starša bosta okrevala v enakem času.

Medtem ko je 20-letni Bruno Toso iz Ul. Giuliani vozil s svojim lambrjetom proti Sv. Soboti je v višini Ul. Industrijske opazil pešca, ki je s pločnika stopil na cesto in je bil prekoračeni. Ker je bil lambrjetist preblizu pešca je zavril in tudi zavil na levo,

pel pevski zbor „Alvan Vojko“ in tako je bilo po še nekatere drugih vaseh.

Clani Jugoslovanske delegacije v Trstu so v večeršnjih dopoldanskih urah položili vence na vse grobove padlih borcev JA, borcev NOB in žrtve nacifasistične terorije.

S polaganjem vencev so včeraj počastili spomin padlih tudi razne politične in silne organizacije v Trstu.

V nedeljo zvečer je prišla skupina petih fašistov v gostilno v Ulici Apiani 3 v Rojanu in začela izzivati lastnike. Fašisti so se takoj spopadli ob mali prtič, kakršne uporabljajo v Trstu mnoge gostilne in so napredovali v mestnih trgovinah. V beli, rdeči in modri barvi, s katerim je gostilničar pokrival gnjat. Vzel so prtič v roke in začeli kričati: „Porco de scialovo, ora e finita per te, e arrivata l'italiano in podobne psovke in grožnje. V slovenski na lastnik sploh n. V Rojanu, ki jih je odpeljala. Dva od napadalcev (enega domačini dobro poznajo kot hudega fašista; gre za nekega „Carletta“, bolničarja, ki stanoval v Rojanu) je policija zadržala na policijski postaji v Barkovljah.

Policija je odpeljala s seboj tudi gostilničarja, da je povedal vse podrobnosti o zahtevnem fašističnem napadu. Včeraj jutrat je gostilničar šel v bolnišnico, kjer so mu ugotovili razne poškodbe po telesu. Priporočilo so mu tri dni počitka. Pri napadu so fašisti večkrat udarili tudi gostilničarjevo snah, ki je odločno branila tasta. Po končanem incidentu so gostje še dolgo zadržali v gostilni in komentirali dogodek. Predsedem so ugotovili, da je treba takoj odločno nastopiti proti vsakemu fašističnemu izzivanju in mu preprečiti zlovske namere. Dogodek je izzval komentarje tudi med ostalimi Rojančani, ki so z zadovoljstvom ugotavljali, kako domačini, Slovenci in Italijani, ki so bili v gostilni skupno nastopili proti fašistom.

Včeraj pa smo zvedeli še za drug dogodek, ki je izzval zaskrbljenost med prebivalci, ki stanujejo v tako imenovani „casa dei quaranta“, v kateri ustanova poletuje za brzojasko, ki jo je dr. Palamara postal predsednik republike.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da nam je bilo to sporočilo postalo v slovenski, kar smo te dni dvakrat zahtevali na osnovi pravice o uporabi slovenskega jezika, na sledi odstavke: „Javni dokumenti, ki se nanašajo na pripadajočih teh etničnih skupin (jugoslovanske etnične skupine na področju pod italijansko upravo in italijanske etnične skupine na področju pod jugoslovansko upravo, op. ur.), vsebujejo tudi sodne razsode, ki se nanašajo na pripadajočih jeziku. Isto velja tudi za uradna obveštila, javne proglase in publikacije.“

Medtem ko je 44-letni Giulio Ballis iz Ul. Carpacio vozil s svojim avtom, v katerem sta bila tudi njegova 33-letna žena Irene in njun 6-letni sin Franco po trbiški cesti, je blizu Trebše s strahom opazil, da mu volan ne deluje več. Mož je hotel zavreti, vendar je bilo že prepozno, kajti vozilo se je naradilo, podirilo drevesce in tudi občestni kamen ter se zaključilo v enenkratnem udarcu. Med divjenjem vozila pa so se vrata iznenada odprla in tako so se vsi trije nenakrat znašli na cesti. Ker so se vsi bolj ali manj potolkli so jih morali odpeljati v bolnišnico, kjer so Ballisu in njegovi ženi nudili samo potrebno zdravniško pomoč, ki je slovili, medtem ko so njunega otroka pridržali na operativnem oddelku. Poškodbe pa niso hude in fantek bo okrevajal verjetno v 4 ali 6 dneh. Tudi starša bosta okrevala v enakem času.

Medtem ko je 20-letni Bruno Toso iz Ul. Giuliani vozil s svojim lambrjetom proti Sv. Soboti je v višini Ul. Industrijske opazil pešca, ki je s pločnika stopil na cesto in je bil prekoračeni. Ker je bil lambrjetist preblizu pešca je zavril in tudi zavil na levo,

pel pevski zbor „Alvan Vojko“ in tako je bilo po še nekatere drugih vaseh.

ZANIMIVE IZJAVE MINISTRA VANONIJA

KAKO MISLIJO UPORABITI izredno nakazilo 32 milijard lir

Trst lahko postane dragocen posrednik za krepitev gospodarskih odnosov z Jugoslavijo - Enake pravice in enake dolžnosti z državljani ostalih italijanskih pokrajin

Nedeljski El Piccolo - Giornale di Trieste prinaša nekatere zanimive izjave italijanskega ministra Vanonija o gospodarskih vprašanjih Trsta. Minister je ugotovil, da skuša vlada s takimi ukrepi za gotovost sredstev za prve najnujnejše potrebe in na drugi strani ustvariti pogoje za ožje povezovanje tržaškega gospodarstva. V tej zvezi je dejal:

„Trst lahko postane sedaj, ko se je vrnil v okvir nacionalnega gospodarstva, dragocen posrednik za krepitev gospodarskih odnosov z Jugoslavijo, s katero so sedaj ustvarjeni osnovni pogoji za lojalno sodelovanje.“

Najdaljši del ministrske izjave pa se nanaša na uporabo izrednih sredstev, katere je vlada nakazala Trstu, odnosno uporabo posojila 32 milijard lir. Po mnenju ministra se morajo ta sredstva porabiti za: 1. Splošni gospodarski razvoj in se posebej za razvoj industrije. 2. Razvoj prometa in turizma. 3. Premestitev prehodnega razdobja tako, da se resijo najtežja osebna vprašanja.

V ta namen bodo ustanovili vrsto fondov:

Fond za okrepitev gospodarstva za investicije tržaški industriji, vključno ladjedelnicam in gradbeništvu. Tako so že zagotovili ladjedelnicam narokila za približno 18.000 ton ladjev.

Fond posojil mal in srednji industriji, za kar je vlada nakazala 500 milijonov.

Nakazilo 5 milijard lir „Ustanovi treh Benicij“ - „Ente Tre Venezie“, ki se bo bavila z ožje povezavo, melioracijami in zlasti z dokončno namestitvijo ezulov.

Nčrt obsega poleg tega nakazila za javna dela (ceste, železnice, pristaniške naprave itd.), nakazila tržaški in drugim občinam in ostalim ustanovam.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Minister zaključuje svojo izjavo poudarjajoč, da kakršnihkoli obiskov raznih Pozov in podobnih novih in starih fašistov, zlasti ker že nastajajo v mestu incidenti, ki jih povzročajo fašistični nestrpnosti. Mislimo, da takšni sestanki samo škodujejo pomirjenju in lahko le vzbujajo nebrzdane sovsemnične strasti. Zato bi bilo prav, da bi jih oblast ne dovolila.

Min

Po moderni avtocesti Zagreb-Reka

To se je zgodilo enkrat v preteklem letu. Ta čas je bila stara Lužijana na več krajih prekopana, to da oni del med Reko in Jelenjo je bil gotov, pa tudi na nekaterih drugih sektorjih so bila dela že dovršena. Nemški turisti Otto Kalb iz Bavarske se je s svojim »Kupitanom« vračal domov, potem ko je prebil svoj dopust v Jugoslaviji. Odločil se je za to, da dokajšnjim nezaupanjem in strahom, posebno ker je mnogo čul o strašnem stanju jugoslovanskih cest, ki da jih na vsem svetu, ni enakih. Ko je prevozil novo cesto od Reke do Zagreba je svoje mnenje dočisto spremenil. Ni je mogel prebrati, da je star oter in turist. »Odslej bom vsako leto vaš stalen gost«, je trdno zagotovil ob sionu. »Pa ne samo jaz,« je pristavil, »na tisoče Nemcev bo prišlo. Prekrižali smo Evropo, redko je našel na cesti, ki bi peljala tako lepe kraje. Tu se vam odpre prekrasen pogled, potem se spet vozite skozi stoletne gozdove, med planinskimi vrhovi, vsakih deset kilometrov nova zanimiva slika, cesta teče v prijetnih zavojih, spet nove presenetljivi razgledi na koncu — morje. Tudi na Bavarskem imamo tako gorsko cesto, toda ne pripejete vas do morja.«

Tako se je marsikdo izrazil o stari Lužijani, odsej pa bodo deset tisoč avtomobilov iz vseh krajev Evrope vozili skozi Avstrijo na Plju, in od tu po novi asfaltni cesti skozi Varaždin, Zagreb in Karlovac naravnost na morje. Oj Zagreb, katerega nadmorska višina znaša 120 m, do Gorskoga Kotara se cesta vzpenja na 900 m, zatem se spet spusti k morju. Kaj pomeni poletna vožnja skozi Gorski Kotor, kjer je vse krog tebe sveže in je zrak preprojen s eteričnim oljem iglavcev, to je težko razložiti in opisati. Ta nova cesta pa, ki pelje skozi te kraje in je grajena na najmodernejši način, sodi vsekakor med najlepše v Evropi. Tisti, ki so napravili načrte zanj, ki so se trudili, da bi stari Lužijano spremenili v moderno avtocesto, so to tudi dosegli. Ministrja Juraj Špirak in Niko Gučkar, člana »Inštituta projektnega inženjstva« v Zagrebu, sta namreč odlično izvršila namero, problem zavojev, presek in vseh tistih del na cesti, s pomočjo katerih se je stara cesta skrajšala za celih deset kilometrov. Prav tako sta tudi nadzve zadrževalno opravila vsa dela okrog rekonstrukcije tistih delov stare ceste, ki so bili potrebni generalnega popravila.

Nova cesta meri od Zagreba do Reke 184 km, izdelana in izdelana je na najmodernejši način. V dolžini 93 km je tlakovana z

asfaltnim betonom, 38 km cestnice je impregnirana, 37 km tlakovana s kockami, 8,5 km s cementnim betonom in 8 km s cementnim makadamom. Na novi cesti bo moč opravljati desetkrat večji promet kot na stari, avtomobili bodo na njej lahko razvijali veliko brzino, tako da bodo od Zagreba do Reke potrebovali povprečno tri ure, a tudi manj.

Nova cesta je bila svečano izročena namenu 31. oktobra, svečanost je bila v Karlovcu, nakar so se udeleženci po novi cesti odpeljali do Reke, kjer so opravili še drugi del svečanosti.

Otvoritev nove ceste Zagreb-Reka pomeni velik prispevek k napredku in razvoju Reke, a tudi k turizmu in gospodarstvu vse države. Reka in obala od Trsta do Novega Bosta tako odlično povezani z notranjostjo. Ko bo v kratkem tudi Oštrjek povezan z avtocesto, bo s tem vzpostavljena še ena dobra zveza s severozahodnimi predeli Evrope. Posebnega pomena bo ta cesta za razvoj turizma. Ze prihodnje leto je pričakovati mnogo večji priliv tujcev z avtomobili in avtobusi.

Takoj po otvoritvi sta začeli delovati avtobusni progi Reka-Zagreb, Buje-Reka-Zagreb in obratno. Tako so novopriključeni kraji dobili naglo in redno zvezo z republikanskim središčem. Avtobusno podjetje z Reke je vzpostavilo novo linijo tako, da avtobusi odpeljejo z Reke ob 6. uri in 15. uri, ob istem času odpeljejo tudi avtobusi iz Zagreba proti Reki. Vožnja je cenejša kot v drugem razredu brzovala. S tem so dobili Hrvatsko Primorje, Istru, Gorski Kotor dobro zvezo z Zagrebom. Nedvomno bodo na pomlad vzpostavljene še druge proge, posebno če upoštevamo potrebe turističnega prometa.

Ta cesta je velikega pomena tudi za razvoj pomorskega gospodarstva. Tako se bodo ribe po najkrajši poti pošiljale v notranjost in razvil se bo tu nagli transport za potrebe raznih panog pomorskega gospodarstva. Upoštevati je treba zraven tega tudi izvoz v inozemstvo, in ne samo v notranjost. Izvoz svežih smokov, grozdja, drugega sadja itd. bo od sedaj bolj nagel in ekonomičen. Omejitve je treba nadalje izvoz sveže ribe v Avstrijo, kar omogočajo posebne hladilne naprave, ki se v takšnih primerih uporabljajo.

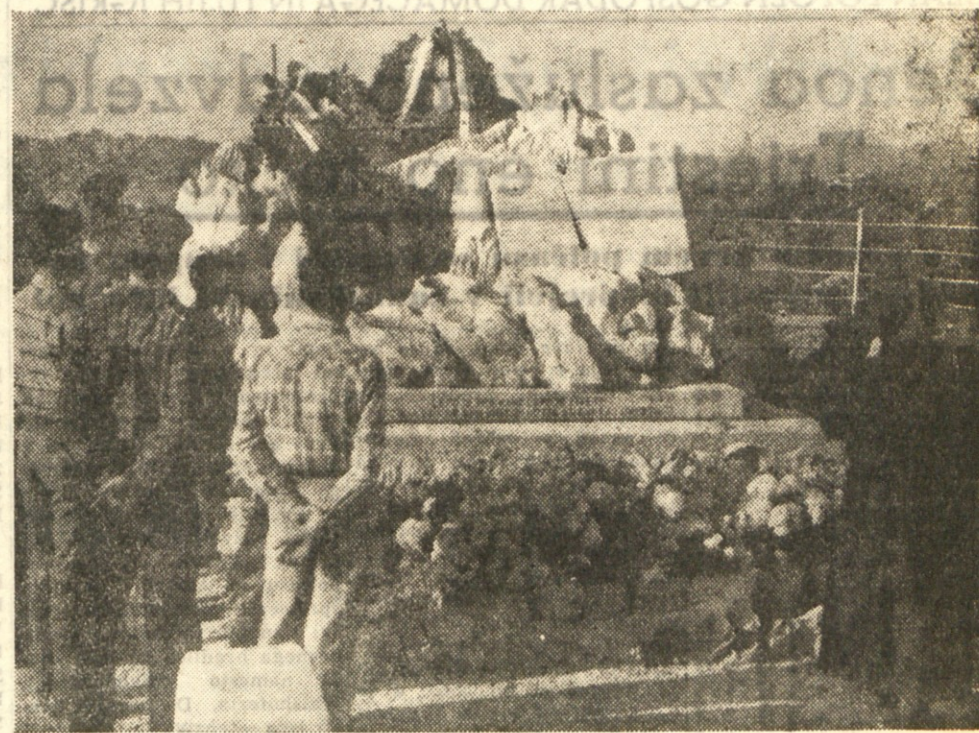
Poleg tega obstaja še vrsta drugih možnosti, ki se zanje zanimajo gospodarski krogi in katerih izvedbo bo v dohodni moli omogočila prav novozgrajena cesta Zagreb-Reka.

Večna slava padlim junakom!

Zastopniki Gospodarske delegacije FLRJ in OF so včeraj položili vence k spomenikom in na grobove padlih partizanov, ki jih je ljudstvo obsulo s cvetjem

Na pokopališču pri Sv. Ani.

Pred spomenikom padlim partizanom na Kontovelu.

MESTO, KI JE ZRASLO IZ VELIKANSKEGA CIRKUSA

SARASOTA

Florida - obljudjena dežela sonca, pomaranč in razkošnih vil - Miami, sanje ameriških bogatašev in svetovnih pustolovcev - Dom milijarderja Ringlinga, pravljica palača v benečanskem slogu - Za majhen denar občuduje prebivalstvo artiste, ki neurtudno vežbajo za bližnjo cirkuško sezono

Izmed 48 držav Zdrženih držav v Severni Ameriki je Florida najbolj potisnjena proti jugu. Kot močan prst moli v neskočno vodno gladino ter loči Mehiki zaliv od Atlantskega oceana. Je to obsežna dežela, ki bi v njej imele prostora jugoslovanske ljudske republike Slovenija, Hrvatska in Srbija z Vojvodino pa brez Kosmeta, zato pa je v njih prebivalstva kar štirikrat toliko kot v Floridi.

Florida je res prav posebna dežela tudi za razvijene in muhaste Američane. Ne le oni, večina ljudi na svetu vidi v Floridi obljudjeno deželo sonca, pomaranč, palm in razkošnih vil. Tega tam res ne primanjkuje. Poleg sadja in zelenjave tedaj v Floridi ne živijo, bogat je ribolov, lepe zasluške imata lesna trgovina in pomorstvo. Tudi slovenskih izseljencev v Floridi ne manjka, predvsem

farmarjev. Premnogo sveta je tam še vedno v pušču. Višek dohodkov prinaša deželni tujski promet.

Največje floridsko mesto in najbolj razkričano morisko kopališče je četrtni jonski Miami ob atlantski obali. To je mesto parkov, dvorcev, hotelov in vil, najmodernejših avtomobilov in velikih športnih prireditev. Miami so sanje ameriških bogatašev in svetovnih pustolovcev. V ameriškem tempu so mu pomagali kvilku in zdaj jim to plačuje. Miami je prestolnica razkošja in zabave.

Nekaj sto kilometrov višje in na drugem bregu Floride pa nastaja in se razvija drugo mlado mesto, ki je prav tako zanimivo, čeprav po povsem drugi plati. To je Sarasota, gnezdo posebnosti. Namestilo se je ob Mehiki zalivu v jugozahodni Floridi. Mlado je še, komaj četrto stoletje živ. Ne hiti kot mnoga ameriška mesta, razvija se bolj polagoma in smotno ter je med najbolj svojeverstnimi naselji novega sveta. Sarasota je mesto umetnikov.

Pred nekaj desetletji je stala na odročni samotni rajskolepi obali sredi bujne tropskega parka edinele pravljica palača v benečanskem slogu, dom milijarderja Ringlinga. Park sam po sebi dragulj, je bil tako rekoč natrpan z najrazličnejšimi kipi in drugimi klasičnimi umetninami. Še daleč naokoli je bila zemlja bogataševa posest. John Ringling je bil lastnik velikanskega cirkusa. In zanj je v bližini svojega parka pred petindvajsetimi leti zgradil obsežno zimovališče. Za cirkuškimi artisti so prišle tudi njihove rod-

bine in ob obali je pričelo nastajati naselje, ki je do danes naraslo že na pet tisoč ljudi. Milijarder pa je medtem zgradil še poseben muzej v renesančnem slogu. Razstavil je v njem vsa umetniška dela, ki jih je zbral po Evropi. V dvajsetih dvorah na edinstvene stavbe je namestil 450 slik, največje ameriške zbirke baročnega slikarstva. Po Ringlingovi smrti sta njegova palača in muzej prešla v državno last. Zbirke so postale dostopne javnosti, in to je imelo za posledico nastanek umetniške kolonije v Sarasoti. Vedno več umetnikov je prihajalo, da si ogledajo razstavo in vedno več se jih je znova vračalo, da ostanejo stalno v rastočem mestecu.

Zdaj se ponaša Združene umetnikov v Sarasoti s štiri sto člani. Pred kratkim si je zgradilo moderno razstavno poslopje. Za umetniški naraščaj je poskrbelo prav odlično. Cel izbor umetniških in zasebnih slikarskih sol je mladini na razpolago. Glede na število prebivalstva v Združenih državah Amerike ni mesta, ki bi imelo več umetnikov.

Izredna lepota kraja samega in okolice ter neizčrpen vir motivov so posebna privlačnost za umetnike. Slikovito so se razmestili vzdolž morske obale klinom podobni polotoki in otočki, zato vsak izmed njih nosi imek »Key« s primernim pridevkom. Peščeni otok Siesta Key pred mestecem so zavzeli sami umetniki.

Tudi prisotnost velikega cirkusa, ki prizimuje v neposredni bližini, daje mestecu poseben nadih, občutek neprestanih zabav in

razvedril. Za majhen denar občinstvo sleherni dan lahko občuduje cirkuške umetnike, ki neurtudno vežbajo, pripravljajo se na novo sezono. Po mestu vsepovedno spominja na cirkus: tod se primajo po ozki ulici močnega slona, z druge strani pridriži cirkuški gasilski avto, eden izmed mnogih, na dvorišču pred hišo, kjer stanuje, je neki vratolomni artist napel jakleno vrv in se spreha po njeg enkrat z drogom, drugič z dežnikom, na kopališču Lido ob peščeni obali se otroci ne morejo nagledati cirkuškega junaka ki je tetoviran po vsem životu. Takih in podobnih prizorov tam naokoli je na pretek. Kdo bi se potem čudil, da je Sarasota enako draga umetnikom kot mladini.

Seveda ima tudi podnebje svoje zasluge, da je Sarasota postala to, kar zdaj v resnici je: košček raja ob Mehiki zalivu. Leto pozna tam tri vremenske dobe, ki jih označuje »sugodno«, »toplo« in »vročo«. V času naše zime, ko tudi po severnih predelih ZDA besni burja in divjajo snežni viharji, se tam doli ozračje le nekoliko osveži, in to je njihov »ugodni letni čas. Neznosno poletno vročino pa vsako popoldne blaži obvezna ploha, ki poskrbi za prijetno hladno večer.

Tropsko mesto, odeto v večno zelenje in cvetje, kraj, ki živi od artistov in umetnikov, bi moral biti vesel in originalen. Toda Sarasota ni postal mesto bohemo, kajti cirkuški artisti so vzorni delavci in umetniki ugledni meščani, kar oboje je spodbudilo ne-

kega slavnega ameriškega slikarja, da je dejal: »Umetnik je v Sarasoti bolj ugleden kot katerikoli bančni ravatelj.«

In to v deželi, kjer je glavno življenjsko pravilo »business« — »kupčija«, že res nekaj pomeni!

Na grobu padlim borcem jugoslovanske ljudske armade na Proseku.

Pred spomenikom padlim borcem na Proseku.

IVO ZORMAN

Svobodni gozdovi

ODLOMEK

1. Jutro je navadno prijetno, to je večera. To je običajno jutro Jurčeka, ki je bil naslednji dan z zgodaj na nogah. Zvedrilo se je, niti oblaka ni bilo videti na nebu, in prejšnji dan, se je umaknila pridelje. Morda pa Baki je ne le lep dan in Jurček se je zdelo, da bo prekratk. Saj se je imel toliko pomeniti s prijatelji!

Tudi Osto je poležaval na pogradu, ker tega ni bil vajen. Tako za Jurčekom je prišel pred barto in se umil v ledeno mrazno vodi. »To je zdravo,« je rekel Jurček, da bi se ogrel pripravila mamica, ki ga je teknil. V nekaj minutah sta potem pa takoj odšla k vodi. Jurček je hotel pokazati prijatelju vse, kar je bilo zanimivo okoli Baki: močeno in in previsno pečevje nad kolibo. Osto je bil navdušen nad vsem, kar je videl. Spominjalo ga je na življenje, ki so ga prebili ob jezcu pod mestom. »Saj je lepo,« je priznal Jurček. »Ko bi bil še tu, nis bi bil. Čudno, da ga še niso prijel.« »Či? Njega ne bodo. Kakor je predren, se vedno umakne o pravem času. In svoje fantje ima, saj veš.« Zares bi si ga bilo težko misliti brez njegovih fantov. Bila je velika stvar, zbrati jih okoli sebe in jih voditi v vseh nevarnostih skrivnega odpora v mestu. »Se kar po starem?« »Previdnosti je treba več. Janoš ima povsod svoje ljudi.« »Je še zmerom v mestu?« »Janoš? Kje pa drugje? Zmerom bolj samopašen je. Kar je v vašem stanovanju. Vsek dan ga lahko vidiš na cesti.« »V našem stanovanju?« je

Jurček zaprl sapo. »Kaj nisi vedel tega?« se je začudil Osto. »Se tisti teden, ko ste odšli, se je vsevilo. Jurček je bila že sama misel na to, da Janoš gospodari v njihovih sobah in spi v njihovi postelji, odvrtna. Sovražil je tega človeka z mežikajočimi očmi in iztetiimi ustnicami. Očka ga je imenoval žabo in zares je bil tak, kakor da gleda iz blata. Nikoli ne bo mogel pozabiti tiste noči, ko je prišel z Nemci, da so odvedli očka v zapor. Kako nesramno se je šopiril po kuhinji — ovađuh!« »Ko bi ga mogel vreči na cesto?« je zamrmral Jurček. »Tudi za to pride čas,« je rekel Osto. »Či mi je pri povedoval, da so mu mislili nekaj zagosti. Poslal je enega svojih fantov z izgovorom, da in da si ogledal. Bilo je kakor da bi stopil v trtnjavo; sredi kuhinje stojnica, ob vsakem oknu pa kosa z bombami, da jih ima takoj pri roki. Boji se. Na vrata je dal napraviti močan

železen zaph in preden odpre, previdno pogleda skozi lino. Dobro se je zavaroval.« Cas jima je v pogovoru hitro minil, moralo je biti že blizu dvajsetih, zato sta se vrnila v kolibo. Jurček je bil v mislih samo Janoš, novico je hotel kar gorko večji pred očka, pa ga je nenaden godek prehitel, da se je zmel in kar pozabil nanjo.

Na klopi ob štedilniku je sedel tuje. Imel je čepico, njegova obleka je bila povzljana in raztrgana. V obraz je bil ves poračen, čelo je imel obvezano in tudi desno oko je nosil v povojih. Z drobnimi očmi je nenehno begal po prostoru; ko sta stopila Jurček in Osto, se je nemirno zganil. »Je to ta fant?« se je z vprašanjem obrnil k očku in pokazal na Jurčka. »Naš,« je pritrtil očka. »To je Hrasta,« je rekel očka, ko ga je Jurček vprašal, joče pogledal. Nemcem je utekel. Grega ga je dobil spodaj, prav pod Baki, vsega izcrpanega, pa ga je privele del, da si opomore. »V Praprotnem so me zaleli,« je rekel tujec. »Nisem se jih nadejal in, ko sem se zavedel, je bilo prepozno. Saj sem se jim upiral, kolikor se je dalo, pa so z vseh strani pritiskali name. Tudi ranjen sem bil. Črto so delali z me noj in skrbno so me stražili. Nič nisem dvomil, da me bodo ustrelili. Delal sem se brezbržnega, na tihem sem pa samo čakal ugodnega tre-

nutka. Ko so se včeraj pod večer menjale straže, mi je uspelo. Seveda so takoj udarili za mano. Stikali so tam okrog in me iskali s psi, zato si nisem upal na cesto. Vso noč sem ležal v gozdu.«

Zadnje besede so Jurček zbudile spomin, ki mu ni mogel tako slediti. »Vso noč sem ležal v gozdu,« Nekoč jih je bil že slišal in prav ta glas je bil, ki jih je izrekel. Nezaupno je pogledoval tujca, ki je pripovedoval namiglo, ne da bi se ustavil. Najbrže je prav isto povedal že Gregu in očku.

»Sele danes zjutraj sem se upal, napre!« je nadaljeval oni. »Namenil sem se proti planinam. — Koga naših bomo še našel, sem si rekel. In nisem se zmotil. Bil sem utrujen, lačen in prezebl. Če bi me ti ne našel, se je obrnil h Gregu, ebi najbrž kar tam končal.«

— Kje sem ga že srečal, je Jurček kar naprej grabel po zakaj mu je tujec zoprn. Mar zato, ker je tako nenadno videl mednje? Ali pa, ker so njegove drobne, kalne oči tako begale po kolibi? »H kosil!« je poklicala mamica. Tudi tujec je prisedel in

dobil svojo žlico. Ker je imel desno roko v povojih, je jedel z levico. Tega ni bil vajen, pa še roka se mu je tresla, zato je nenehno počel, da se je od sklada do njegovega prostora vlekle ste za različne jedi. Vsakokrat, kadar je nesel zalogo v usta, je s pogledom izpod čela osinil drugega za drugim, Jurček je ob tem vselej neprijetno obšlo in vprašanje, ki ga je mučilo, se je še bolj začelo vanj.

»Kje sem ga že srečal?« — »Jed vendar, Jurček,« ga je morala opominjati mamica, ker je bil v svoji zavzetosti pozabil zajemati. »Saj jem,« je rekel in segel v sklado, pa se v naslednjem trenutku s pogledom spet obrnil na tujca. Ker si je bil vnel čepico, so se mu neurejeni kostanjevi lasje usuli čez povoj na čelo, da je bil njegov obraz še bolj divji.

»Poznam vas,« je rekel iznenada in mu pogledal v drobne, nemirne oči. Tujcu je roka z žlico obstala na pol poti od sklada do ust in se stresla, da se je jed razlila po mizi. V obraz mu je planila rahla rdečica, pogled mu je pa osrepl.

»Poznaš?« je čez čas hripavo spravlil iz sebe. »Od kod?« »Saj to je tisto,« je rekel Jurček, ki bi ga bilo strah pogleda, s kakršnim ga je opazil tujec, ko bi ne imel očka in Grega poleg sebe. »Ne morem se domisliti.«

»Ze mogče,« je rekel oni in skušal skriti nemir, ki ga je bil navdal.

Jurček ni ušla nobena kretanja. — Vso noč sem ležal v gozdu, mu je zvenelo v ušesih. Nabral je čelo v gube in priprl oči. Teda mu je vstajalo v spominu zapušena kmetija, Urbanova, Vegast skedenj z raztrgano slamnato streho se naslanja na pobočje hriba. Na šumečem senu je prijetno, spodaj pa neumljivom skripeljejo vrata na edinem lesenem tečaju. Gestapovec Janoš je tu. Nekoga pričakuje. Oprezni koraki iz gozda, polglasni pomenek in potje tiste besede, Vso noč sem ležal v gozdu in prežal nanje...

Jurček je preblistilo. Sinil je pokonci in se zasrepl v tujca. »Jo že imam!« je planilo iz njega. Tudi oni je vstal, prebledel in se za korak umaknil. »Lani je bilo, poletje,« je nadaljeval Jurček. »Na Urbanovem skedenju. Z Janošem sta se sestala zaradi Vrabčevega. Poslušal sem...«

Do konca ni prišel, ker je tujec, ki je vedno bolj bledelel, iztrgal desnico iz povojev, odrinil mamico, ki mu je bila napoti, in se zagnal proti vratom. »Za njim!« je kričnil Grega.

in pograbil za puško. Tudi Osto je planil skozi vrata. Zunan je udaril strel, zaropotala je Ostojeva brzostrleka, potem, pa je vse utihnilo. »Ušel je,« je pobito rekel Grega, ko se je vrnil. Položil je puško na klop, sedel in se s komolci opri na mizo. »Lepo me je prevaril, mene, staroga tepca,« je zamrmral predse.

»Kako?« se je oglašila mamica, ki je šele sedaj prišla do sapa. »Kaj se je vendar zgodilo?« »Gestapovec,« je kratko pri bil Grega. »Zdel se mi je sumljiv, pa ga le nisem sprejela. E. Jurček,« je globoko vzdihnil, kar sram me je pred teboj.«

»Kaj je pravzaprav z njim?« je hotel vedeti očka. »Janošev vohun je,« je pojasnil Jurček. »Lani je vohal okoli Vrabčeve kmetije, preden so jo požgali. Z Rudijem sva ležala na Urbanovem skedenju, ko se je prav tam sestal z Janošem. Videl ga nisem, po glasu pa sem ga takoj spoznal.«

»Tako je Baki odklenalo,« je globoko vzdihnil očka. »Nisem mislil, da bo tako brž.«

»Ko bi ne bilo Jurčka,« je pripomnil Grega, »bi nas povili kakor miši, tako imamo pa še zmeraj čas, da se poberemo.«

»Skoda strojev,« je rekel očka in šel z žalostnimi očmi po prostoru. »Strojev?« se je zavzel Grega, ki je bil ta dan nena-

vadno gostobeseden. »Vse rotpotje ne bomo rešili, tegale pa odnesemo s seboj,« je pokazal na največjega. »Tiskarica ne sme obstati, sedaj še celo nea.«

»S seboj?« je očka nejevolno zmejal z glavjo. »Toda kam in kako?«

»V gozdu, visoko nad Studeci sem svoj čas kahal oglje,« je rekel Grega. »Tam zraven sem si postavil balto in prisegel bi, da nihče ne ve zanj, tako je skrita. Po cesti bi ne prišli do tja, ker bi nas prestregli, čez planino imamo pa pristo pot. Stroj bomo razdrli, si ga zadel na rame in z njim izginili.«

Z naglico so se lotili dela, saj so že v nekaj urah lahko pričakovali Nemce. Očka in Grega sta se lotila stroja, mamica pa je zavila nekaj posode in hrane ter vse skupaj natlačila v svoj nahrbtnik. »Samo najnujnejša je opozarjal Grega. »Pot je strma in naporna.«

Jurček se je otožno oziral po Baki. Poldrugo leto je preživel v njej, bila mu je drugi dom in močno se je navezal nanjo. Sedaj, ko jo je zapušal, mu je bilo kakor tistikrat, ko sta z mamico bežala iz mesta in se je doma v kuhinji poslednjič ozrl po vseh kotih.

»Kar brž!« je priganjal očka.

Z Gregom sta si zadel na rame najtežje dele. Za Jurčka in Ostoja ni veliko ostalo, pa je bilo za njuna šibka ramena vendar dovolj.

